

2,03/1,3.

Utraciło moc obowiązującą

POM poz. 2,03/3 (963)

(Dz. Urz. GUM z d. 2.V.29 № 4 poz. 15)

Przepisy legalizacyjne o narzędziach mierniczych wogóle.

Uzupełnienie II.

Na podstawie artykułów 11, 12 i 16 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. poz. 211 i Dz. U. R. P. r. 1928 poz. 661), §-u 19-go ustawy Rzeszy Niemieckiej o miarach (Mass- u. Gewichtsordnung) z dnia 30 maja 1908 r. (R. G. Bl. str. 349) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1.

Przepisy legalizacyjne o narzędziach mierniczych wogóle z dnia 1 marca 1929 r. (Dz. Urz. GUM r. 1929 poz. 11; POM poz. 2,03/1) ulegają następującym zmianom.

1) Ostatnie zdanie §-u 11-go otrzymuje treść następującą:

Niedozwolone są kreski wykonane farbą niewypaloną, a nie wgłębione zarazem; przepis ten nie dotyczy jednak podziałek, ochraniających szkiełkiem lub powłoką szklaną.

2) Tablicę skrótów w §-ie 16-ym uzupełnia się na początku jak następuje:

godzina	<i>h</i>
minuta	<i>min</i>
sekunda	<i>sek</i> lub <i>sec</i>

3) Pierwsze zdanie §-u 19-go otrzymuje treść następującą:

Jeżeli okaże się przy sprawdzaniu, iż uprzednio legalizowane narzędzie miernicze nie czyni zadość przepisom o warunkach legalizowania pod względem legalności lub dokładności, a braki jego nie mogą być usunięte przez poprawki, do dokonywania których urzędy miar są obowiązane, lub też poprawki takie dokonane być nie mogą na skutek sprzeciwu zgłaszającego, to cechy legalizacyjne ulegają skasowaniu, t. j. usunięciu lub unieważnieniu.

§ 2.

Postanowienia przepisów niniejszych otrzymują moc obowiązującą od dnia ich ogłoszenia.

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1929 r.

L. S.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

(—) inż. Z. Rauszer

GUM № 29.I. 302. 5.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 13 maja 1929 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Cena 10 groszy.

№ 473.

Przepisy legalizacyjne o narzędziach mierzniczych wogóle.

Uzupełnienie II.

Na podstawie artykułów 11, 12 i 13 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. poz. 211 i Dz. U. R. P. z 1928 poz. 661), §-u 19-go ustawy Rzeczypospolitej o miarach (Mars. u. Gewichtsordnung) z dnia 30 maja 1908 r. (R. U. Bl. str. 349) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. poz. 166) zawiera się co następuje:

§ 1.

Przepisy legalizacyjne o narzędziach mierzniczych wogóle z dnia 1 marca 1929 r. (Dz. Ust. ZUM z 1929 poz. 11; ZOM poz. 2031) ulega następującym zmianom:

- 1) Ostatnie zdanie §-u 11-go otrzymuje treść następującą:
Nieodwołalne są kreski wykonane takim niewypalonym, a nie wglęsnym, piórem; przepis ten nie dotyczy jednak podziałek, odczytanych z składowym lub powłoką szklaną.
- 2) Tablice skróty w §-ie 16-ym uzupełnia się na początku jak następuje:

godzina	h
minuta	min
sekunda	sek lub sec

- 3) Pierwsze zdanie §-u 19-go otrzymuje treść następującą:
Jeżeli chodzi o przy sprawdzaniu, iż uprzednio legalizowane narzędzie mierznicze nie czyni żadnego przepięcia o warunkach legalizowania pod względem legalności lub dokładności, a przekł jego nie mogą być uznane przez poprzekki do dokonania których użyty miar za opóźnianie, lub też poprzekki takie dokonane być nie mogą na skutek sprzeczności z legalizacją, to cechy legalizacyjne ulega skasowaniu, a nie ulega lub unieważnieniu.

§ 2.

Postanowienia przepisów niniejszych otrzymują moc obowiązującą od dnia ich ogłoszenia.

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1929 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:
(-) inż. Z. Rymasz

L. 2.

ZUM Nr 201 302 2.

Przepisy obowiązujące w mierznictwie.

Czasopismo wydane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 13 maja 1929 r.

(Wydruk w porządku wielkości liter i cyfr)